YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
15 päivänä heinäkuuta 1963 *

Asiassa 25/62,

Plaumann & Co, kotipaikka Hampuri, edustajanaan asianajaja Harald Ditges, Köln, prosessiosoite Luxemburgissa Fédération des commerçants (Audry), 8, avenue de l'Arsenal,

kantajana,

vastaan

Euroopan talousyhteisön komissio, asiamiehenään Euroopan yhteisöjen toimielinten oikeudellinen neuvonantaja Hubert Ehring, avustajana Tübingenin yliopiston oikeustieteen professori Ernst Steindorff, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Euroopan yhteisöjen toimielinten oikeudellisen osaston sihteeri Henri Manzanarès, 2, place de Metz,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta:

- kumoamaan 22.5.1962 tehdyn komission päätöksen S III 03079; päätöksen mukaisesti Saksan liittotasavallan ei sallita suspendoida osittain kolmansista maista tuotuihin tuoreisiin mandariineihin ja klementiineihin sovellettavia tulleja,

- velvoittamaan vastaajan suorittamaan korvauksena 39 414,01 Saksan markkaa,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti A. M. Donner, jaostojen puheenjohtajat L. Delvaux ja R. Lecourt, tuomarit Ch. L. Hammes, R. Rossi (esittelevä tuomari), A. Trabucchi ja W. Strauß,

julkisasiamies: K. Roemer,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

PERUSTELUT

I - Kumoamiskanne

TUTKITTAVAKSI OTTAMINEN

ETY:n perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan mukaisesti "luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa ... kanteen päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu ... toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen".

Vastaaja väittää, että tässä kohdassa esiintyvät sanat "toiselle henkilölle" eivät viittaa jäsenvaltioihin niiden julkisen vallankäyttäjän ominaisuudessa, minkä vuoksi luonnolliset henkilöt eivät saa nostaa kumoamiskannetta komission tai neuvoston jäsenvaltioille osoittamista päätöksistä.

Perustamissopimuksen 173 artiklan toisessa kohdassa sallitaan kuitenkin yksityisten oikeussubjektien nostaa kanne sellaisista päätöksistä, jotka on osoitettu "toiselle henkilölle" ja jotka koskevat ensin mainittuja henkilöitä suoraan ja erikseen, mutta artiklassa ei täsmennetä eikä rajoiteta käytettyjen ilmaisujen sisältöä.

Tämän määräyksen sanamuoto ja merkitys puoltavat termien mahdollisimman laajaa tulkintaa.

Lisäksi perustamissopimuksen määräyksiä, jotka koskevat yksityisten oikeussubjektien oikeutta toimia, ei saa tulkita suppeasti.

Perustamissopimuksessa ei ole asiaa koskevaa tarkempaa määräystä, joten tällaisille rajoituksille ei ole perusteita.

Tämän vuoksi vastaajan väitettä ei voida pitää perusteltuna.

Vastaaja väittää lisäksi, että riidan kohteena oleva päätös on itse asiassa luonteeltaan asetus, vaikka se onkin muodoltaan yksittäistapauksessa tehty päätös, minkä vuoksi yksityiset oikeussubjektit eivät voi nostaa sitä vastaan kannetta, kuten eivät voi muissakaan tapauksissa, joissa on kysymys yleisesti sovellettavista velvoittavista säännöksistä.

ETY:n perustamissopimuksen 189 ja 191 artiklasta kuitenkin johtuu, että päätökselle on luonteenomaista se, että se on osoitettu vain rajoitetulle lukumäärälle oikeussubjekteja; määritettäessä, onko kyseessä päätös, on siksi tutkittava, koskeeko se vain tiettyjä tahoja.

Kanteen kohteena oleva päätös on osoitettu Saksan liittotasavallan hallitukselle, ja siinä kielletään kyseistä jäsenvaltiota suspendoimasta osittain tiettyihin kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin sovellettavia tulleja.

Niinpä riidan kohteena olevaa säädöstä on pidettävä päätöksenä, joka on osoitettu tietylle oikeussubjektille ja joka velvoittaa ainoastaan sitä.

Perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan mukaisesti luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt voivat nostaa kumoamiskanteen sellaisia päätöksiä vastaan, jotka siitä huolimatta, että ne on osoitettu toiselle henkilölle, koskevat ensin mainittuja henkilöitä suoraan ja erikseen; tässä tapauksessa vastaaja kuitenkin kiistää sen, että kanteen kohteena oleva päätös koskee kantajaa suoraan ja erikseen.

Ensin olisi tutkittava, täyttyykö tutkittavaksi ottamisen viimeksi mainittu edellytys, sillä jos mainittu päätös ei koske kantajaa erikseen, on tarpeetonta tutkia, koskeeko se häntä suoraan.

Jotta päätöksen voidaan katsoa koskevan erikseen muita kuin niitä, joille se on osoitettu, sillä on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan niille ominaisten tiettyjen erityisten ominaisuuksien tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä erotetaan kaikista muista ja yksilöidään ne samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

Tässä tapauksessa kanteen kohteena oleva päätös vaikuttaa kantajaan klementiinien tuojana eli sen vuoksi, että hän harjoittaa sellaista kaupallista toimintaa, jota kuka

tahansa voi harjoittaa milloin tahansa; sen vuoksi kantaja ei ole yksilöitävissä riidan kohteena olevan päätöksen osalta samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

Kumoamiskanne jätetään näillä perusteilla tutkimatta.

II – Korvauskanne

TUTKITTAVAKSI OTTAMINEN

Vastaaja väittää, että tässä kanteessa esitetyt vaatimukset, jotka on lausuttu ensimmäisen kerran kantajan vastauksessa, esitettiin liian myöhään, eikä niitä työjärjestyksen 38 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti voida ottaa tutkittaviksi.

Kantaja on kuitenkin sisällyttänyt kanteeseen vaatimuksen, joka koskee riidan kohteena olevasta päätöksestä mahdollisesti aiheutuvan vahingon toteamista; kirjallisen ja suullisen käsittelyn aikana kantaja on täsmentänyt tämän vaatimuksen kohteen ja arvioinut mainitun vahingon määrän.

Sen vuoksi korvauskanteen vaatimuksia voidaan pitää sallittuina kanteeseen sisältyvien vaatimusten täsmennyksinä, ja ne voidaan ottaa tutkittaviksi edellä mainitun 38 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.

PÄÄASIA

Kantaja vaatii suoritettavaksi korvauksena niitä tulleja ja sitä liikevaihtoveroa vastaavan määrän, jotka kantaja on joutunut maksamaan samaan aikaan nostamansa kumoamiskanteen kohteena olevan päätöksen vuoksi.

Näissä olosuhteissa on todettava, että kantajan väittämä vahinko perustuu tähän päätökseen ja korvauskanteella tarkoitetaan itse asiassa kanteen kohteena olevan päätöksen kantajalle aiheuttamien oikeusvaikutusten poistamista.

Riidan kohteena olevaa päätöstä ei ole kumottu.

Hallinnollista toimenpidettä, jota ei ole kumottu, ei voida sinänsä pitää virheenä, josta aiheutuu vahinkoa henkilöille, joihin sitä sovelletaan, eivätkä nämä voi näin ollen vaatia säädöksen perusteella vahingonkorvausta.

Yhteisöjen tuomioistuin ei voi korvauskanteesta lausuessaan päättää toimenpiteistä, jotka poistavat sellaisen päätöksen oikeusvaikutukset, jota ei ole kumottu.

Kantajan kanne on täten hylättävä perusteettomana.

III – Oikeudenkäyntikulut

Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaisesti asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Koska kantaja on hävinnyt asian, hänet velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ottaen huomioon oikeudenkäyntiasiakirjat,

kuultuaan esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten suulliset esitykset,

kuultuaan julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen 173 artiklan toisen kohdan, 176, 189, 191 artiklan ja 215 artiklan toisen kohdan,

ottaen huomioon Euroopan talousyhteisön tuomioistuimen perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan, joka on Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen liitteenä,

ottaen huomioon Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen ja erityisesti sen 69 artiklan 2 kohdan,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on hylännyt muut laajemmat tai ristiriitaiset vaatimukset ja antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kumoamiskannetta ei oteta tutkittavaksi.

2) Korvauskanne hylätään perusteettomana.

3) Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Donner Delvaux Lecourt

Hammes Rossi Trabucchi Strauss

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä heinäkuuta 1963.

A. Van Houtte
kirjaaja

A. M. Donner
presidentti